

გადაწყვეტილება საქართველოს სახელით

18 ივლისი, 2019 წელი
ახალქალაქი

ქ.

შესავალი ნაწილი

ახალქალაქის რაიონული სასამართლო
მოსამართლე მალხაზ ე-უქიძე

სხდომის მდ-ვანი დავით მელიქიძე

მოსარჩელე: იშ--ნ არ-----ი

წარმომადგე-ლები: რე---ი კა-----ი, ედ-კ ბე-----ი

მოპასუხე: ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერია,

წარმომადგე-ელი: ხა-----რ ალ-----ი

მესამე პირები: გა---ა არ-----ი, ედ----დ არ-----ი, კა---ა არ-----ი (ზა---
-ა)

წარმომადგე-ლები: რე---ი კა-----ი, ედ-კ ბე-----ი

მესამე პირები: ლუ--ა არ-----ი, ალ---კ არ-----ი

წარმომადგე-ელი: ნო-----ი გვ-----ე

თარჯიმანი: გალაქტიონ გავრელიშვილი

დავის საგანი: ინდ-ვიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის
ბათილად ცნობა

განხილვის ფორმა: ღია სასამართლო სხდომაზე

აღწერილობითი ნაწილი:

1. სასარჩელო მოთხოვნა:

1.1. ბათილად იქნას ცნობილი:

1.2. ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერის, 20-- წლის 2- აგვისტოს #18-- 13 ბრძანება იმ--ნ არ-----ისათვის ქ.ახალქალაქში, #1- ს/ქ კორპ. # 2-, ბინა #2-ის საკუთრებაში გადაცემაზე უარის თქმის შესახებ და დაევალოს ადმინისტრაციულ ორგანოს საქმის გარემოებათა სათანადო გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ გამოსცეს ახალი ინდ-ვიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი.

მოსარჩელე თავის სასარჩელო მოთხოვნებს აფუძნებს შემდეგ ფაქტობრივ გარემოებებზე: იმ--ნ არ-----ს 19-- წლის 9 აპრილს გადაეცა იმდროინდელი სსრკ-ის თავდაცვის სამინისტროს ახალქალაქის კეჩ-ისა და რუჩ-ის უფროსთა ხელმოწერილი საბინაო ორდერი #1-- და მიეცა უფლება ოჯახის წევრებთან ერთად დაეკავებინა ერთ ოთახიანი ბინა ფართობით 15,4 კვ.მ მდებარე მისამართზე: ქ. ახალქალაქი, #1--ე სამხედრო ქალაქი, სახლი #2-, ბინა #2, რის შემდეგაც მისი ოჯახი შესახლდა აღნიშნულ ბინაში და წლების განმავლობაში ერთად ცხოვრობდნენ- მისი მეუღლე და ორი შვილი. ბინაზე განახორციელეს მიშე-ებაც. მოსარჩელე ორდერის მიღების შემდეგ რეგისტრირებული იყო ზემოთ აღნიშნულ მისამართზე. სარგებლობდა, ფლობდა და განკარგავდა ქონებას და 2017 წლის ბოლომდე ბინაზე ელექტრო, გაზის და სხვა კომუნალურ გადასახადებსაც იმ--ნ არ-----ი იხდ-და. უკანასკნელ პერიოდში მოსარჩელემ ოჯახის წევრებთან შეთანხმებით ბინის მიშე-ებულ ნაწილში დროებითი ცხოვრების უფლება მისცეს ნათესავებს ლუ--ა და აღ----კ ჰარ-----ებს. 20-- წლის 24 ივლისს იმ--ნ არ-----მა განცხადებით მიმართა ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერიას, წარადგინა კანონიერი სარგებლობის დამადასტურებელი ბინის ორდერი და სხვა დოკუმენტები და საქართველოს მთავრობის 201- წლის 20 თებერვლის #189 დადგე-ილების საფუძველზე მოითხოვა ქ. ახალქალაქში, #1--ე სამხედრო ქალაქი, სახლი #2-, ბინა #2-ში მდებარე ბინის საკუთრებაში გადაცემა. ამასთან მოითხოვა საქმის განხილვა მისი მონაწილეობით. ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერიის 20-- წლის 10 აგვისტოს #3961/13 წერილით მოსარჩელეს ეცნობა, რომ ადმინისტრაციული წარმოება მიმდ-ნარეობდა ზეპირი მოსმე-ის გარეშე და გადაწყვეტილების მიღების ვადას შეადგე-და 30 დღე, ხოლო 20-- წლის 30 აგვისტოს მოსარჩელისათვის ცნობილი გახდა, რომ მას უარი ეთქვა საცხოვრებელი ბინის საკუთრებაში გადაცემაზე იმ მოტივით, რომ იმ--ნ არ-----ის მიერ წარდგე-ილი დოკუმენტებით არ დასტურდებოდა მისი აღნიშნული საცხოვრებელი ბინით სარგებლობის ფაქტი და შესაბამისად ის ბინის კანონიერ მოსარგებლედ ვერ ჩაითვლებოდა. ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერის 20-- წლის 2- აგვისტოს #1-- 13 ბრძანებიდან ჩანს, რომ იმ--ნ არ-----ის განცხადების გამო ადმინისტრაციულ საქმეზე ნო-----ი გვ-----ის, როგორც აღ----კ არ-----ის

წარმომადგენლის მიერ 20-- წლის 1- აგვისტოს მერიაში წარდგენილი ყოფილა განცხადება, რომელიც დაერთო საქმეს, როგორც მოსაზრება, თუმცა მოსარჩელისათვის აღნიშნულის თაობაზე მერიას არ უცნობებია. ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერის გასაჩივრებული ბრძანება პირდაპირ და უშუალო ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას და ინტერესს და უკანონოდ ზღუდავს მის უფლებას, რადგან საქართველოს მთავრობის 201- წლის 20 თებერვლის #189 დადგენილების საფუძველზე მერია ვალდებულია უსასყიდლოდ გადასცეს იმ--ნ არ-----ის კანონიერ სარგებლობაში არსებული არაპრივატიზებული საცხოვრებელი ფართი მოსარჩელეს, რაზეც მას უსამართლოდ ეთქვა უარი.

2. მოპასუხე ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერიის პოზიცია:

2.1. მოპასუხის წარმომადგენელი სარჩელს არ ცნობს და განმარტავს, რომ მოსარჩელე იმ--ნ არ-----ს ადმინისტრაციული ორგანოსთვის არ წარუდგენია 201- წლის 20 თებერვლის #189 დადგენილებით განსაზღვრული კანონიერი მოსარგებლის დამადასტურებელი არც ერთი დოკუმენტი, ამასთან წარდგენილი მტკიცებულებებით არ დასტურდება ბოლო წლების განმავლობაში მის მიერ სადავო ბინით სარგებლობის ფაქტი.

3. მესამე პირების: გა---ა არ-----ის, ედ----დ არ-----ისა და კა----ა არ-----ის (ზა---ა) წარმომადგენლის პოზიცია:

3.1. მესამე პირების წარმომადგენელი სრულიად ეთანხმება და იზიარებს მოსარჩელე მხარის პოზიციას.

4. მესამე პირების: ლუ--ა არ-----ისა და აღ---კ არ-----ის წარმომადგენლის ნო----ი გვ-----ის პოზიცია:

4.1. მესამე პირების წარმომადგენელი სრულიად ეთანხმება და იზიარებს მოპასუხე ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერიის წარმომადგენლის პოზიციას და განმარტავს, რომ ადმინისტრაციული სამართალწარმოების წარმოების წესები არ დარღვეულა, სადავო ბინა იყო სამსახურებრივი, 1981 წლიდან მოსარჩელემ აღნიშნულ ბინაზე უფლება დაკარგა, რადგანაც 201- წლის 20 თებერვლის #189 დადგენილების მე-2 მუხლის უხე-აესი სასამართლოს განმარტების თანახმად ბინის პრივატიზაციისათვის ორივე პირობა ერთად უნდა არსებობდეს უფლებამდგენი დოკუმენტი - ორდერიც, პლიუს სარგებლობაც. მოსარჩელე არ არის კანონიერი მოსარგებლე. იგი 1994 წლიდან არ ცხოვრობდა და არ სარგებლობდა სადავო ბინით.

5. ფაქტობრივი გარემოებები:

5.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები:

5.1.1. იმ--ნ არ-----ს 19-- წლის 9 აპრილს გადაეცა იმდროინდელი სსრკ-ის თავდაცვის სამინისტროს ახალქალაქის კეჩ-ისა და რუჩ-ის უფროსთა ხელმოწერილი საბინაო ორდერი #1-- და მიეცა უფლება ოჯახის წევრებთან

ერთად დაეკავებინა ერთ ოთახიანი ბინა ფართობით 15,4 კვ.მ მდებარე მისამართზე: ქ. ახალქალაქი, #1--ე სამხედრო ქალაქი, სახლი #2-, ბინა #2, რის შემდეგაც მისი ოჯახი შესახლდა აღნიშნულ ბინაში და წლების განმავლობაში ერთად ცხოვრობდნენ. ბინაზე განახორციელეს მიშე-ებაც.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მოსარჩელის ახსნა-განმარტებები (სარჩელი 1-13, სხდომის ოქმი);
- სსრკ-ს თავდაცვის სამინისტროს ახალქალაქის რაიონის კეჩ-ის მიერ, 19-- წლის 9 აპრილს გაცემული # 1-- ორდერი (ს.ფ. 1-);
- ფორმა #1 საელმწიფო სერვისების განვითარების სააგე-ტოდან (ს.ფ. 15-20);
- საცხოვრებელი ბინისა და ფართის გეგმა-ნახაზები (ს.ფ. 21-22).

5.1.2. მოსარჩელე ორდერის მიღების შემდეგ რეგისტრირებული იყო ზემოთ აღნიშნულ მისამართზე. სარგებლობდა, ფლობდა და განკარგავდა ქონებას და 2017 წლის ბოლომდე ბინაზე ელექტრო, გაზის და სხვა კომუნალურ გადასახადებსაც იშ--ნ არ-----ი იხდ-და. უკანასკნელ პერიოდში მოსარჩელემ ოჯახის წევრებთან შეთანხმებით ბინის მიშე-ებულ ნაწილში დროებითი ცხოვრების უფლება მისცეს ნათესავებს ლუ--ა და აღ----კ ჰარ-----ებს.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მოსარჩელის ახსნა-განმარტებები (სარჩელი 1-13, სხდომის ოქმი ს.ფ. 173-181);
- აბონე-ტის ბარათი #3----- (ს.ფ. 23-24);
- მოსარჩელის მიერ შედგე-ილი განცხადება ელექტრო-ე-ერგიის დროებით შეწყვეტაზე (ს.ფ. 25);

5.1.3. 20-- წლის 24 ივლისს იშ--ნ არ-----მა განცხადებით მიმართა ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერიას, წარადგინა კანონიერი სარგებლობის დამადასტურებელი ბინის ორდერი და სხვა დოკუმე-ტები და საქართველოს მთავრობის 201- წლის 20 თებერვლის #189 დადგე-ილების საფუძველზე მოითხოვა ქ. ახალქალაქში, #1--ე სამხედრო ქალაქი, სახლი #2-, ბინა #2-ში მდებარე ბინის საკუთრებაში გადაცემა. ამასთან მოითხოვა საქმის განხილვა მისი მონაწილეობით.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მოსარჩელის ახსნა-განმარტებები (სარჩელი 1-13, სხდომის ოქმი 173-181);
- 20-- წლის 23 ივლისისა და 20-- წლის 1- აგვისტოს განცხადებები (ს.ფ. 29-31);

5.1.4. ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერიის 20-- წლის 10 აგვისტოს #3961/13 წერილით მოსარჩელეს ეცნობა, რომ ადმინისტრაციული წარმოება მიმდ-

ნარეობდა ზეპირი მოსმე-ის გარეშე და გადაწყვეტილების მიღების ვადას შეადგე-და 30 დღე, ხოლო 20-- წლის 30 აგვისტოს მოსარჩელისათვის ცნობილი გახდა, რომ მას უარი ეთქვა საცხოვრებელი ბინის საკუთრებაში გადაცემაზე იმ მოტივით, რომ იშ--ნ არ-----ის მიერ წარდგე-ილი დოკუმე-ტებით არ დასტურდებოდა მისი აღნიშნული საცხოვრებელი ბინით სარგებლობის ფაქტი და შესაბამისად ის ბინის კანონიერ მოსარგებლედ ვერ ჩაითვლებოდა.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მოსარჩელის ახსნა-განმარტებები (სარჩელი 1-13, სხდომის ოქმი 173-181);
- ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერის, 20-- წლის 2- აგვისტოს #18-- 13 ბრძანება იშ--ნ არ-----ისათვის #1- ს/ქ კორპუს #2-, ბინა #2-ის საკუთრებაში გადაცემაზე უარის თქმის შესახებ (ს.ფ. 33-36).

5.1.5. სასამართლოს მიერ, საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს მომსახურების სააგე-ტოდან, მოსარჩელისა და მისი ოჯახის წევრების მიერ საზღვრის კვეთის თაობაზე გამოთხოვილი ინფორმაციიდან ირკვევა რომ 2000 წლიდან 2019 წლამდე ისინი პერიოდულად ჩამოდ-ოდნე საქართველოში.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მოსარჩელის ახსნა-განმარტებები (სარჩელი 1-13, სხდომის ოქმი 173-181);
- საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს მომსახურების სააგე-ტოს, 2019 წლის 1- მაისის წერილი (ს.ფ. 252-258).

5.1.6. სასამართლოს მიერ, სახელმწიფო სერვისების განვითარების სააგე-ტოდან გამოთხოვილი ინფორმაციიდან დგინდება, რომ მესამე პირები ლუ--ა არ-----ისა და აღ----კ არ-----ის რეგისტრაციის ადგილი არის ახალქალაქი, სოფელი კუ-----ო მე-1- ქუჩა, სახლი #5.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- სახელმწიფო სერვისების განვითარების სააგე-ტოს, 2019 წლის 22 მაისის წერილი (ს.ფ. 2-5).

5.1.7. ახალქალაქის რაიონული სასამართლოს, 2019 წლის 05 ივნისის, ადგილზე დათვალიერების ოქმიდან დგინდება, რომ "დათვალიერებულ იქნა ქ. ახალქალაქში მე-1- ს/ქ, სახლი 2-, ბინა 2-ში მდებარე უძრავი ქონება. დათვალიერებისას დადგინდა, რომ ორდერის მიხედვით მოსარჩელე იშ--ნ არ-----ის სახელზე გამოყოფილი იყო მხოლოდ ერთი ოთახი და მას დამხმარე შე-ობა-ნაგებობა არ ჰქონდა. დათვალიერებისას დადგინდა, რომ სახლი გადაკეთებულია და ჩატარებულია სარემონტო სამუშაოები, მიშე-ებული აქვს ოთახები, სამზ-რეულო, შესასვლელი კორიდორი და შეცვლილია კარ-ფანჯრები. დათვალიერებისას ასევე აზომილ იქნა ორდერში მითითებული

ოთახის ფართობი: სიგრძე 6 მეტრა და სიგანე 4.15 მეტრა, რაც შეადგეს 24.9 მ.კვ. მაგრამ ორდერში ფართობი მითითებულია 15.4 მ.კვ. მოსარჩელე იშ--ნ არ-----ის განმარტებით, ბინის ფართობი გაიზ--რდა მის მიერ ჩატარებული სამშე-ებლო და სარემონტო სამუშაოების შედეგად წლების განმავლობაში. რაც შეეხება აღ----კ და ლუ--ა არ-----ებს ისინი მისი გარდაცვლილი ძმის მეუღლე და შვილი არიან, რომლებსაც ბინა დროებით დაუთმო საცხოვრებლად და როდესაც ის და მისი ოჯახის წევრები ჩამოდ--ან რუსეთიდან და მოდ--ან აღნიშნულ ბინაში აღ----კი და ლუ--ა თავიანთ ბინაში არ უშვებუ-.

ასევე დათვალიერებულ იქნა ავტოფარეხი, სადაც მესამე პირმა კა----ა ზა----ამ და მოსარჩელე იშ--ნ არ-----მა ნახეს თავიანთი ნივთები: ძველი დამტვრეული სკამი (ე.წ. ტაბურეტკა), ტელევიზორ „კრიმის“ ფუტლიარი, ორი ცალი სკამი და ტელევიზორის დასადგამი პატარა მაგიდა, რომლებიც გამოსაყუ-ებლად უვარგისია.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- ახალქალაქის რაიონული სასამართლოს, 2019 წლის 05 ივნისის, ადგილზე დათვალიერების ოქმი (ს.ფ. 283-285).

6. დადგე-ილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები:

6.1.1. მოსარჩელის განმარტებით ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერის გასაჩივრებული ბრძანება პირდაპირ და უშუალო ზიანს აყუ-ებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას და ინტერესს და უკანონოდ ზღუდავს მის უფლებას, რადგან საქართველოს მთავრობის 201- წლის 20 თებერვლის #189 დადგე-ილების საფუძველზე მერია ვალდებულია უსასყიდლოდ გადასცეს იშ--ნ არ-----ის კანონიერ სარგებლობაში არსებული არაპრივატიზებული საცხოვრებელი ფართი მოსარჩელეს, რაზეც მას უსამართლოდ ეთქვა უარი და მის განცხადებაზე ადმინისტრაციული წარმოება ჩატარდა მისი მონაწილეობის გარეშე ზერელე და არასრულყოფილად.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მოსარჩელის ახსნა-განმარტებები (სარჩელი 1-13, სხდომის ოქმი 173-181);

6.1.2. სასამართლო სხდომაზე მესამე პირის მიერ წარმოდგე-ილმა მოწმე **ლე-ა ბა-----მა** აჩვე-ა, რომ იგი არის მოსარჩელის მეზობელი, იგი დ-დ- ხანია რაც სამხედრო ქალაქში ცხოვრობს, იშ--ნი იქ გვიან მივიდა საცხოვრებლად, ლუ--ა და აღ----კა იქ 2008-2009 წლებიდან ცხოვრობუ- დღემდე, იშ--ნ არ-----ი 1994 წელს ოჯახით რუსეთში წავიდა და არ ჩამოდ--ოდა, როცა ლუ--ა და აღ----კა ბინაში შევიდნე- ბინა დანგრეული იყო და მათ აღადგინეს, 2011-2012 წლებში, „სკაიპით“ საუბრისას კა----ამ უთხრა ლუ--ას, რომ „ჩვე- მანდ ჩამომსვლელები არ ვართ და თქვე- იცხოვრეთო.“

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მოწმე **ლუ-ა ბა-----ის** ჩვე-ება (ტომი 2; ს.ფ. 1-28).

6.1.3. სასამართლო სხდომაზე მოსარჩელე მხარის მიერ წარმოდგე-ილმა მოწმე **ეს--ნ და-----ემ** აჩვე-ა, რომ იგი არის იშ--ნ არ-----ის და, ხოლო ლუ--ა არ-----ი და ალ---კ არ-----ი არიან მისი მეორე ძმის ნე-----ის ცოლ-შვილი. 9-10 წელია რაც მათ იშ--ნს ბინა წაართვეს.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მოწმე **ეს--ნ და-----ის** ჩვე-ება (ს.ფ. ტომი 2; ს.ფ. 1-28).

6.1.4. სასამართლო სხდომაზე მოსარჩელე მხარის მიერ წარმოდგე-ილმა მოწმე **აზ-ტ ჯი-----მა** აჩვე-ა, რომ იგი არის მოსარჩელის მეზობელი, მისთვის ცნობილია რომ იშ--ნის ბინაში 8-10 წელია ლუ--ა არ-----ი და ალ---კ არ-----ი ცხოვრობენ, იშ--ნ არ-----ი დროებით რუსეთში წავიდა და რძალი და ძმისშვილი შეუშვა თავის ბინაში. 201- წელს მოსარჩელე დაბრუნდა ახალქალაქში და ცხოვრობდა თავის ბინაში, ხოლო 2017 წელს როდესაც ჩამოვიდა უკვე აღარ შეუშვეს ბინაში. 1987-1988 წლებში იშ--ნ არ-----მა ბინაზე მიწე-ებები გააკეთა, რაშიც მის ძმას - ნე----- მონაწილეობა არ მიუღია.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მოწმე **აზ-ტ ჯი-----ის** ჩვე-ება (ს.ფ. ტომი 2; ს.ფ. 1-28).

სამოტივაციო ნაწილი:

7. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

სასამართლომ განიხილა რა მოცემული საქმე, მოისმინა მხარეთა განმარტებები, დადგე-ილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასების საფუძველზე მიაჩნია, რომ სარჩელი საფუძვლიანია და უნდა დაკმაყოფილდეს.

8. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს ზოგად- ადმინისტრაციული კოდექსის პირველი, მე-2, 53-ე მუხლის მე-5 ნაწილი, 96-ე მუხლის პირველი ნაწილი, 177-ე მუხლი, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 257-ე, 364-ე, 369-ე მუხლები, საქართველოს მთავრობის 201- წლის 20 თებერვლის # 189 დადგე-ილება

9. სამართლებრივი შეფასება

9.1. განსახილველ შემთხვევაში სასარჩელო მოთხოვნას წარმოადგე-ს:

9.1.1. ბათილად იქნას ცნობილი:

9.1.2. ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერის, 20-- წლის 2- აგვისტოს #18-- 13 ბრძანება იშ--ნ არ-----ისათვის ქ.ახალქალაქში, #1- ს/ქ კორპ. # 2-, ბინა #2-ის

საკუთრებაში გადაცემაზე უარის თქმის შესახებ და დაევალოს ადმინისტრაციულ ორგანოს საქმის გარემოებათა სათანადო გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ გამოსცეს ახალი ინდ-ვიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 1 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგეილი, ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში გამოიყენება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის დებულებანი.

საქართველოს ზოგად- ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, ინდ-ვიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი არის ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ ადმინისტრაციული კანონმდებლობის საფუძველზე გამოცემული ინდ-ვიდუალური სამართლებრივი აქტი, რომელიც აწესებს, ცვლის, წყვეტს ან ადასტურებს პირის ან პირთა შეზღუდული წირის უფებებსა და მოველეობებს. ინდ-ვიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტად ჩაითვლება ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება მის უფლებამოსილებას მიკუთვნებული საკითხის დაკმაყოფილებაზე განმცხადებლისათვის უარის თქმის შესახებ, ასევე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოცემულ ან დადასტურებული დოკუმე-ტი, რომელსაც შეიძლება მოჰყვეს სამართლებრივი შედეგები.

ამავე მუხლის პირველი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, ადმინისტრაციული ორგანო არის ყველა სახელმწიფო ან ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანო ან დაწესებულება, საჯარო სამართლის იურიდ-ული პირი (გარდა პოლიტიკური და რელიგიური გაერთიანებებისა), აგრეთვე ნებისმიერი სხვა პირი, რომელიც საქართველოს კანონმდებლობის საფუძველზე ასრულებს საჯარო სამართლებრივ უფლებამოსილებებს.

აღნიშნული ნორმის დეფინიციის შესაბამისად, ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოცემული დოკუმე-ტის ინდ-ვიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტად მიჩნევისათვის აუცილებელია, რომ იგი ფორმალურ-სამართლებრივი თვალსაზრისით აკმაყოფილებდეს აღნიშნულ იმპერტიული-ნორმატიულ მოთხოვნებს და შეიცავდეს ინდ-ვიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ყველა ელემე-ტს, კერძოდ: სადავო ურთიერთობის ერთ-ერთი მხარე უნდა იყოს ადმინისტრაციული ორგანო, სადავო სამართლებრივი ურთიერთობა უნდა გამომდ-ნარეობდეს ადმინისტრაციული (საჯარო) სამართლის კანონმდებლობიდან და ადმინისტრაციული ორგანოს ღონისძიება მიმართული უნდა იყოს კონკრეტული შემთხვევის მოწესრიგებისა და არსებული სამართლებრივი მდგომარეობის

შეცვლისაკე-, ანუ იგი უნდა აწესებდეს, ცვლიდეს, წყვეტდეს ან ადასტურებდეს პირის სამართლებრივ მდგომარეობას.

საქართველოს ზოგად- ადმინისტრაციული კოდექსის 177-ე მუხლის პირველი და მე-2 ნაწილების თანახმად დაინტერესებულ მხარეს უფლება აქვს გაასაჩივროს ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოცემული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი.

განსახილველ შემთხვევაში, სასამართლოს დადგე-ილად მიაჩნია, რომ სადავო აქტი - ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერის 20-- წლის 2- აგვისტოს #18-- 13 ბრძანება წარმოადგე-ს ინდ-ვიდუალურ ადმინისტრაციულ - სამართლებრივ აქტს, რომლის კანონშესაბამისობაც სასამართლომ უნდა შეამოწმოს მოცემული სარჩელის ფარგლებში.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 22-ე მუხლის ადგე-ს თუ როდ-ს შეიძლება აღიძრას სარჩელი ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის ან ძალადაკარგულად გამოცხადების თაობაზე, რომლის თანახმადაც სარჩელი შეიძლება აღიძრას ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის ან ძალადაკარგულად გამოცხადების მოთხოვნით. თუ კანონით სხვა რამ არ არის დადგე-ილი, სარჩელი დასაშვებია, თუ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ან მისი ნაწილი პირდაპირ და უშუალო (ინდ-ვიდუალურ) ზიანს აყე-ებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას ან ინტერესს ან უკანონოდ ზღუდავს მის უფლებას. თუ კანონით სხვა რამ არ არის დადგე-ილი, სარჩელი სასამართლოს უნდა წარედგინოს შესაბამისად ინდ-ვიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ან ადმინისტრაციულ საჩივართან დაკავშირებული გადაწყვეტილების გაცნობიდან, ასევე ადმინისტრაციულ საჩივართან დაკავშირებული გადაწყვეტილების გამოტანისათვის დადგე-ილი ვად-ს გასვლიდან 1 თვის ვადაში, ხოლო ნორმატიული აქტის შემთხვევაში – უშუალო ზიანის მიყე-ებიდან 3 თვის ვადაში. ამავე კოდექსის 23-ე მუხლის საფუძველზე სარჩელი შეიძლება აღიძრას ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემის მოთხოვნით. თუ კანონით სხვა რამ არ არის დადგე-ილი, სარჩელი დასაშვებია, თუ ადმინისტრაციული ორგანოს უარი ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემაზე პირდაპირ და უშუალო (ინდ-ვიდუალურ) ზიანს აყე-ებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას ან ინტერესს. თუ კანონით სხვა რამ არ არის განსაზღვრული, სარჩელი სასამართლოს უნდა წარედგინოს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემაზე უარის მიღებიდან ერთი თვის ვადაში.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ ინდ-ვიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობისათვის არსებობს მოსარჩელე მხარის - იშ--ნ არ-----ის გადაუდებელი კანონიერი ინტერესი.

კანონიერი მოსარგებლეებისათვის გადასაცემი არაპრივატიზებული

საცხოვრებელი და არასაცხოვრებელი (იზოლირებული და არაიზოლირებული) ფართობის ადგილობრივი თვითმმართველობის აღმასრულებელი ორგანოების მიერ კანონიერი მოსარგებლეებისათვის უსასყიდლოდ საკუთრებაში გადაცემის წესის დამტკიცების შესახებ საქართველოს მთავრობის 201- წლის 20 თებერვლის # 189 დადგე-ილების მე-3-ე მუხლის თანახმად არაპრივატიზებული საცხოვრებელი და არასაცხოვრებელი (იზოლირებული და არაიზოლირებული) ფართობის კანონიერი მოსარგებლისათვის საკუთრებაში გადაცემის შესახებ გადაწყვეტილებას იღებს შესაბამისი ადგილობრივი თვითმმართველობის აღმასრულებელი ორგანო – მუნიციპალიტეტის გამგებელი/მერი, ხოლო ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტში, ამ წესის მიზნებისათვის – შესაბამისი რაიონის გამგებელი, საქართველოს ორგანული კანონის „ადგილობრივი თვითმმართველობის კოდექსის“, ამ წესისა და აგრეთვე სხვა საკანონმდებლო და კანონქვემდებარე აქტების შესაბამისად. ამავე დადგე-ილების მე-4-ე მუხლი განსაზღვრავს თუ რა დოკუმენტები უნდა დაერთოს საკუთრებაში გადაცემის მოთხოვნის შესახებ განცხადებას, ესე-ია: ა) არაპრივატიზებული საცხოვრებელი და არასაცხოვრებელი (იზოლირებული და არაიზოლირებული) ფართობის კანონიერი სარგებლობის დამადასტურებელი დოკუმენტი (ინდ-ვიდუალურ-ადმინისტრაციული სამართლებრივი აქტი, ბინის ორდერი, საბინაო წიგნი და სხვ.);

მოცემულ შემთხვევაში, დადგე-ილია და სადავო არაა რომ იშ--ნ არ-----
--ს 19-- წლის 9 აპრილს გადაეცა იმდროინდელი სსრკ-ის თავდაცვის სამინისტროს ახალქალაქის კეჩ-ისა და რეჩ-ის უფროსთა ხელმოწერილი საბინაო ორდერი #1-- და მიეცა უფლება ოჯახის წევრებთან ერთად დაეკავებინა ერთ ოთახიანი ბინა ფართობით 15,4 კვ.მ მდებარე მისამართზე: ქ. ახალქალაქი, #1--ე სამხედრო ქალაქი, სახლი #2-, ბინა #2, რის შემდეგაც მისი ოჯახი შესახლდა აღნიშნულ ბინაში და წლების განმავლობაში ერთად ცხოვრობდნენ-. ბინაზე განახორციელეს მიშე-ებაც. მოსარჩელე ორდერის მიღების შემდეგ რეგისტრირებული იყო ზემოთ აღნიშნულ მისამართზე. სარგებლობდა, ფლობდა და განკარგავდა ქონებას და 2017 წლის ბოლომდე ბინაზე ელექტრო, გაზის და სხვა კომუნალურ გადასახადებსაც იშ--ნ არ-----ი იხდ-და. უკანასკნელ პერიოდში მოსარჩელემ ოჯახის წევრებთან შეთანხმებით ბინის მიშე-ებულ ნაწილში დროებითი ცხოვრების უფლება მისცეს ნათესავებს ლუ--ა და აღ----კ ჰარ-----ებს. 20-- წლის 24 ივლისს იშ--ნ არ-----მა განცხადებით მიმართა ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერიას, წარადგინა კანონიერი სარგებლობის დამადასტურებელი ბინის ორდერი და სხვა დოკუმენტები და საქართველოს მთავრობის 201- წლის 20 თებერვლის #189 დადგე-ილების საფუძველზე მოითხოვა ქ. ახალქალაქში, #1--ე სამხედრო ქალაქი, სახლი #2-, ბინა #2-ში მდებარე ბინის საკუთრებაში გადაცემა. ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერის, 20-- წლის 2- აგვისტოს #18-- 13

ბრძანებით იმ--ნ არ-----ს უარი ეთქვა ქ. ახალქალაქში, #1- ს/ქ კორპუს #2-, ბინა #2-ში მდებარე საცხოვრებელი ბინის საკუთრებაში გადაცემაზე.

სასამართლო ვერ გაიზიარებს მოპასუხეთა პოზიციას იმის თაობაზე, რომ თითქოსდა საქართველოს ზოგად- ადმინისტრაციული კოდექსის 96-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერიამ სრულად გამოიკვლია საქმეში არსებული მასალები, რომლის საფუძველზეც გამოცემული იქნა ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერის 20-- წლის 2- აგვისტოს #18-- 13 ბრძანება. გასათვალისწინებელია ის გარემოება, რომ იმ--ნ არ-----ს, როგორც მართლზომიერ მფლობელს საკუთრების უფლება უკვე მოპოვებული აქვს 19-- წლის 9 აპრილის #1-- საბინაო ორდერის საფუძველზე, სასამართლოს მიაჩნია, რომ განსახილველ შემთხვევაში ადგილი აქვს ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ ისეთი გადაწყვეტილების მიღებას, რომელიც იმ გარემოებებზე და არგუმენ-ტებზეა დამყარებული, რომლებიც არ არის სათანადოდ გამოკვლეული და შესწავლილი, კერძოდ, მოპასუხე ადმინისტრაციულ ორგანოს დაევალოს უზრუნველყოს მოსარჩელის ჩართულობა ადმინისტრაციულ პროცესში, ობიექტურად შეისწავლოს და გამოიკვლიოს მოსარჩელის მიერ წარდგე-ილი ყველა დოკუმენ-ტი, რომელიც დაადასტურებს მოსარჩელის მიერ ბინის ფლობა-არფლობის ფაქტს, მოახდ-ნოს სადავო ბინის ადგილზე დათვალიერება, სადავო ბინის ფართის იდე-ტიფიცირების მიზნით.

საქართველოს ზოგად- ადმინისტრაციული კოდექსის 53-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, ადმინისტრაციული ორგანო უფლებამოსილი არ არის თავისი გადაწყვეტილება დააფუძნოს იმ გარემოებებზე, არგუმენ-ტებზე, რომლებიც არ არის სათანადოდ გამოკვლეული და შესწავლილი. ამავე კოდექსის 96-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია ადმინისტრაციული წარმოებისას გამოიკვლიოს საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოება და გადაწყვეტილება მიიღოს ამ გარემოებათა შეფასებისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე. ამავე მუხლის მეორე ნაწილის შესაბამისად, დაუშვებელია ინდ-ვიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემას საფუძვლად დაედოს ისეთი გარემოება ან ფაქტი, რომელიც კანონით დადგე-ილი წესით არ არის გამოკვლეული ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ. ამასთან, ადმინისტრაციული წარმოების სრულყოფილი ჩატარება, ანუ სათანადო პროცედურის საფუძველზე გადაწყვეტილების მიღება დ-დწილად განაპირობებს მის კანონიერებას, დასაბუთებულობასა და მიზ-ნშეწონილობას. ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-17 მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, თუ კანონით სხვა რამ არ არის დადგე-ილი, ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის არარა აქტად აღიარების, ბათილად ცნობის ან ძალადაკარგულად გამოცხადების შესახებ სარჩელის წარდგე-ის შემთხვევაში

მტკიცების ტვირთი ეკისრება ადმინისტრაციულ ორგანოს, რომელმაც გამოსცა ეს აქტი. ამავე კოდექსის მე-5 მუხლის პირველ ნაწილში მითითებულია ადმინისტრაციული ორგანოს უფლებამოსილების განხორციელების სავალდებულო პრინციპი – უფლებამოსილების განხორციელება კანონის საფუძველზე, რაც გულისხმობს, რომ ადმინისტრაციულ ორგანოს ეკრძალება კანონმდებლობის მოთხოვნის საწინააღმდეგოდ განახორციელოს რაიმე მოქმედება.

საქართველოს ადმინისტრაციული ზოგად- კოდექსის 60¹-ე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, დაუშვებელია კანონსაწინააღმდეგო აღმჭურველი ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობა, თუ დაინტერესებულ მხარეს კანონიერი ნდობა აქვს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მიმართ, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი არსებითად არღვევს სახელმწიფო, საზოგადოებრივ ან სხვა პირის კანონიერ უფლებებს ან ინტერესებს. ამავე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, დაინტერესებული მხარის კანონიერი ნდობა არსებობს იმ შემთხვევაში, თუ მან ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის საფუძველზე განახორციელა იურიდი-ული მნიშვნელობის მოქმედება და უკანონო ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობით მას მიაღდება ზიანი. კანონიერი ნდობა არ არსებობს, თუ მას საფუძვლად უდევს დაინტერესებული მხარის უკანონო ქმედება.

საკასაციო სასამართლო განმარტავს, რომ ადმინისტრაციული სამართლის ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს ინსტიტუტს წარმოადგენს კანონიერი ნდობა. კანონიერი ნდობის უფლება ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ ურთიერთობებში განსაკუთრებულ დატვირთვას ატარებს, რადგან ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ ურთიერთობას თავისი არსით სუბორდ-ნაციული ხასიათი გააჩნია. კანონიერი ნდობის უფლება იცავს პირს ადმინისტრაციული ორგანოს სამართლებრივი შეცდომის და მომავალში განსახორციელებელი მოქმედების შეუსრულებ-ლობისაგან. აღნიშნული ინსტიტუტის სრულფასოვანი დამკვიდრება უზრუნველყოფს მმართველობის კანონიერებას, სტაბილურობას, მის ავტორიტეტს საზოგადოებაში.

განსახილველ საქმესთან მიმართებაში სასამართლოს მიაჩნია, რომ სადავო ადმინისტრაციული აქტი გამოცემულია საქართველოს კანონმდებლობით დადგე-ილი პროცედურისა და მოთხოვნების დარღვევით, ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერიის მხრიდან სადავო ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემისას სრულყოფილად არ იქნა გამოკვლეული საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებები. ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი არ არის გამოცემული ფაქტობრივი გარემოებების სათანადო შეფასების შედეგად. ამასთან, განსახილველ შემთხვევაში სახეზეა დაინტერესებული მხარის - იშ--ნ არ-----ის კანონიერი ნდობა ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მიმართ.

ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის საფუძვლებს განმარტავს საქართველოს ზოგად- ადმინისტრაციული კოდექსის 60¹ მუხლი, რომლის პირველი ნაწილი ადგე-ს, რომ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ბათილია, თუ იგი ეწინააღმდეგება კანონს, ან არსებითად დარღვეულია მისი მომზადების ან გამოცემის კანონმდებლობით დადგე-ილი სხვა მოთხოვნები. ამასთან, კანონმდებელი მითითებული მუხლის მე-2 ნაწილში აზუსტებს, რომ ადმინისტრაციულ- სამართლებრივი აქტის მომზადებისა ან გამოცემის წესის არსებით დარღვევად ჩაითვლება ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა ამ კოდექსის 32-ე ან 34-ე მუხლით გათვალისწინებული წესის დარღვევით ჩატარებულ სხდომაზე ან კანონით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული წარმოების სახის დარღვევით, ანდა კანონის ისეთი დარღვევით, რომლის არარსებობის შემთხვევაში მოცემულ საკითხზე მიღებული იქნებოდა სხვაგვარი გადაწყვეტილება.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის მე-4 პუნქტის თანახმად, თუ სასამართლო მიიჩნევს, რომ ინდ-ვიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი გამოცემულია საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების გარეშე, იგი უფლებამოსილია სადავო საკითხის გადაწყვეტის გარეშე ბათილად ცნოს აქტი და დაავალოს ადმინისტრაციულ ორგანოს ამ გარემოებების გამოკვლევის და შეფასების საფუძველზე გამოსცეს ახალი აქტი.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ ინდ-ვიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობისათვის არსებობს მოსარჩელე მხარის - იშ--ნ არ-----ის გადაუდებელი კანონიერი ინტერესი. ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერია ვალდებულია განიხილოს განცხადება, საკითხის ხელახლა განხილვისას გამოიკვლიოს და იმსჯელოს საქმის განხილვით დადგე-ილი რიგი ფაქტობრივი გარემოებების საფუძველზე იშ--ნ არ-----ის საკუთრებაში არსებული სადავო უძრავი ქონების მართლობიერად ფლობის თაობაზე. ამდე-ად, ადმინისტრაციულ ორგანოს ეძლევა შესაძლებლობა საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებების სათანადო გამოკვლევის შედეგად მიიღოს კონკრეტული შემთხვევისათვის სათანადო, დასაბუთებული და კანონშესაბამისი გადაწყვეტილება.

ამდე-ად, საქმის გარემოებების გათვალისწინებით, იშ--ნ არ-----ის სარჩელი საფუძვლიანია, გასაჩივრებული სადავო აქტი მიღებულია კანონმდებლობით დადგე-ილ მოთხოვნათა დარღვევით, არსებობს საფუძვლიანი ვარაუდ-, რომ რიგი გარემოებების სრულყოფილად გამოკვლევის შემთხვევაში ადმინისტრაციული ორგანო მიიღებდა სხვაგვარ გადაწყვეტილებას. შესაბამისად არსებობს მისი ბათილად ცნობის სამართლებრივი საფუძველი.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ აღნიშნული მსჯელობიდან გამომდინარე, იმ--ნ არ-----ის სარჩელი უნდა დაკმაყოფილდეს: 1) სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად, ბათილად იქნას ცნობილი, ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერის, 20-- წლის 2- აგვისტოს #18-- 13 ბრძანება იმ--ნ არ-----ისათვის ქ.ახალქალაქში, #1- ს/ქ კორპ. # 2-, ბინა #2-ის საკუთრებაში გადაცემაზე უარის თქმის შესახებ და დაევალოს ადმინისტრაციულ ორგანოს საქმის გარემოებათა სათანადო გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ გამოსცეს ახალი ინდ-ვიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი.

10. საპროცესო ხარჯები

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 1-ლი მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგეილი, ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში გამოიყენება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის დებულებანი.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფოს ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდ-საგან.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-10 მუხლის თანახმად თუ ინდ-ვიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი გამოცემული იყო საქმის გარემოებების სათანადო გამოკვლევის გარეშე, ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია აანაზღაუროს პროცესის ხარჯები მის სასარგებლოდ გადაწყვეტილების გამოტანის შემთხვევაშიც.

განსახილველ შემთხვევაში მოსარჩელე იმ--ნ არ-----ის მიერ სარჩელზე წინასწარ სახელმწიფო ბაჟის სახით გადახდ-ლია 100 (ასი) ლარი, შესაბამისად რადგანაც სარჩელი დაკმაყოფილდა სრულად, სახელმწიფო ბაჟის 100 (ასი) ლარის ანაზღაურების ვალდებულება სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ უნდა დაეკისროს მოპასუხე - ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერიას.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 1-ლი, მე-4, მე-10, მე-12, 22-ე, 23-ე, 32-ე მუხლებით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 257-ე, 364-ე, 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

1. იშ--ნ არ-----ის (რუსეთის ფედერაციის პ/ნ 7-----) სარჩელი დაკმაყოფილდეს;
2. სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად, ბათილად იქნას ცნობილი, ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერის, 20-- წლის 2- აგვისტოს #18-- 13 ბრძანება იშ--ნ არ-----ისათვის ქ.ახალქალაქში, #1- ს/ქ კორპ. # 2-, ბინა #2-ის საკუთრებაში გადაცემაზე უარის თქმის შესახებ და დაევალოს ადმინისტრაციულ ორგანოს საქმის გარემოებათა სათანადო გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ გამოსცეს ახალი ინდ-ვიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი;
3. ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის მერიას მოსარჩელის სასარგებლოდ დაეკისროს 100 ასი) ლარის გადახდა;
4. გადაწყვეტილება შეიძლება, სააპელაციო წესით გასაჩივრდეს მხარეთათვის დასაბუთებული გადაწყვეტილების ასლის ჩაბარებიდან 1- (თოთხმეტი) დღის ვადაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (მის. თბილისი, გრ. რობაქიძის ქ. № 7ა) ახალქალაქის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით (მის. ახალქალაქი, მაშტოცის ქ. № 110).

მოსამართლე:
უქიძე

მალხაზ ე-